

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év december hó 02. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

***Í T É L E T E T:***

***Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt az I. r. vádlott és társai*** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 1.B.1228/2006/88. számú ítéletét az I. r. és a II. r. vádlottak tekintetében az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

Az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az eljárás során eddig felmerült összesen 1.424.634.- (egymilliónégyszázhuszonnégyezer-hatszázharmincnég) forint bűnügyi költségből az I. r. vádlottat 116.721.- (egyszáztizenhatezer-hétszázhuszonegy) forint, a II. r. vádlottat 50.546.- (ötvenezer-ötszáznegyvenhat) forint bűnügyi költség megfizetésre kötelezi.

További 1.249.108,- (egymilliókettőszáznegyvenkilencezer-egyszáznyolc) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. r. és a II. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részéből mellőzi 2008. év december hó 16. napjának tárgyalási napként történt feltüntetését.

Kötelezi a bíróság az I. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 11.250,- (tizenegyezer-kettőszázötven) forint bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Felhívja az elsőfokú bíróságot, hogy a IV. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség vonatkozásában folytasson le különleges eljárást.

### *INDOKOLÁS:*

A Fővárosi Bíróság a 2009. január 8. napján kihirdetett 1.B.1228/2006/88. számú ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetnének kísérletében (Btk.166.§.(1)(2) bekezdés d/ pontja), és ezért őt mint visszaesőt 10 év fegyházra és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett rablás büntetnében (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pontja), és ezért - távollétében - 3 év fegyházra és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A IV.r. vádlottat orgazdaság vétsége (Btk.326.§.(1)(2) bekezdés a/ pontja) miatt 250 napi tétel, napi tételenként 1.000 Ft, összesen 250.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A III. r. vádlott az ellene orgazdaság vétsége (Btk.326.§.(1)(2) bekezdés a/ pontja), és az V.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk.321.§.(1)(3) bekezdés c/ pontja) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett ítéletében az egyéb járulékos kérdésekről is, így a bűnügyi költség viseléséről, mely szerint az I.r. vádlottat 151.280 Ft, a II.r. vádlottat 42.340 Ft, a IV.r. vádlottat pedig 14.600 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. A fennmaradó 990.330 Ft bűnügyi költségről pedig úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete a IV. és az V.r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú eljárásban jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r. és a II.r. vádlottak terhére súlyosításért, a III.r. vádlott terhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása miatt jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a III.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. Így a III.r. vádlott felmentése is jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője felmentésért, a II.r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.329/2009/1-I. számú átiratában, és képviselője a nyilvános ülésen az I.r. és a II. vádlottak terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával lefolytatott bizonyítás eredményeként megalapozott tényállást állapított meg. Az indokolási kötelezettségének is eleget tett, de észrevételezte, hogy az indokolásból hiányzik az orvosszakértői vélemény részletezése (ítélet 11. oldal 5. bekezdése).

Okszerűen következtetett az I.r. és a II.r. vádlottak bűnösségére és a cselekményeiket is törvényesen minősítette.

A bűnösségi körülményeket bár helyesen vette számba, azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Ezért az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az I.r. és a II.r. vádlottal szemben lényegesen hosszabb tartamú fő-és mellékbüntetés kiszabását indítványozta.

Az I.r. vádlott a fellebbezését írásban is megindokolta, melyben lényegében az elsőfokú eljárásban már előterjesztett védekezését ismételte meg.

Sértett és tanú 1. vallomásai közötti ellentmondásokra hivatkozott elsődlegesen, arra, hogy tanú 1. egészen a fia szabadulásáig nem ismerte őt fel, mint a fia támadóját. Ezért szerinte meg kellett volna hallgatni az akkor eljáró rendőröket.

Nem tisztázta szerinte az elsőfokú bíróság azt sem, hogy mennyire szavahiható A II.r. vádlott, már csak azért is, mert saját bevallása szerint is 3 adag heroint fogyasztott el akkor este. Toxikológiai szakértői véleményre lett volna szükség abban a kérdésben, hogy ilyen állapotban a II.r. vádlott mire lehetett alkalmas.

Hivatkozott arra is, hogy a II.r. vádlott a felismertetésre bemutatáskor sem ismerte fel állítólagos tettestársait.

Hibaként értékelte, hogy az elsőfokú bíróság elvetette a sértett és a II.r. vádlott összebeszélését. Ezt erősíti ugyanis szerinte tanú 2. vallomása.

Kiemelte azt is, hogy a helyszínen nem találtak semmilyen DNS mintát, ujj-illetve tenyérnyomot, szagmintát.

Nem tartotta életszerűnek a sértett állítólagos megfenyegetését sem, főképp amiatt, hogy 2003. decembertől, 2004. január 31-ig egy szinten voltak elhelyezve a Bv. Intézetben.

Figyelmen kívül hagyta az enyhítő körülmények között az elsőfokú bíróság a megbetegedését is.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, illetve a felmentését kérte.

Az I.r. vádlott felszólalásában a fellebbezését és annak írásbeli indokolását fenntartotta.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen a fellebbezését fenntartotta, és - egyetértve a védece írásbeli beadványával - maga is megalapozatlannak tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét.

Arra hivatkozott ő is, hogy tanú 1 először nem ismerte fel az I.r. vádlottat, és csak később, fia szabadulása után mondta, hogy a fiát az I.r. vádlott szúrta meg.

Az I.r. vádlottat egyszerűen félre akarták állítani a drogkereskedelemből, ezért beszéltek össze a sértett és a II.r. vádlott.

Utalt arra is, hogy a sértett és a II.r. vádlott között feszült viszony volt, a zálogba adott értékek vissza tartása miatt.

Az elsőfokú bíróság helytelenül értékelte a bizonyítékokat, mivel a vádlott nőismerősei egyértelműen tanúsították, hogy akkor velük tartózkodott. Tényekből további tényekre a bíróság helytelenül következtetett.

A bűnösségi körülmények között vitatta annak súlyosítókénti értékelhetőségét, hogy a vádlott magára hagyta a sértettet, de enyhítőként kellett volna figyelembe venni, hogy a vádlott májbetegségben szenved.

Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a felszólalásában a fellebbezését fenntartotta.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság elfogadta a vádlotti előadást a vádlottársak cselekményénél, de a saját cselekvősege kérdésében elvetette.

Vitatta azt a sértetti vallomást, hogy a II.r. vádlott odatette volna az ajtóba a lábát. A II.r. vádlott ilyet nem állított, és ez nincs is kétséget kizáróan bizonyítva.

A II.r. vádlott nem tudta, hogy miért mennek oda a társai, a cselekményben ő nem vett részt. Hozzá csak olyan tárgyak kerültek, amik az övé voltak.

Elsődlegesen azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a vádlottat bűncselekmény hiányában mentse fel.

Másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

Utalt arra, hogy nem vizsgálta az elsőfokú bíróság a Btk.24. és 26.§ megvalósulását. Véleménye szerint ugyanis egyrészt a társai kihasználták a kábítószerfüggő állapotát, másrészt kényszer hatása alatt követte el a cselekményt. Hivatkozott arra is, hogy amint beléptek a lakásba, őt már félre is lökték, így nem erősíthette társai cselekvőségét.

Arra az esetre, ha másodfokú bíróság további bizonyítást látna szükségesnek, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A kétirányú perorvoslatokra tekintettel az ítéletábra a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt a Be.348.§.(1) bekezdése alapján a Be.349.§.(1) bekezdésében írt terjedelemben - a fellebbezésekkel érintett vádlottakra - bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy a megismételt eljárásban a másodfokú bíróság által előírtakat az elsőfokú bíróság betartotta.

Ugyanakkor eljárási szabályt sértett, amikor az alapeljárásban beszerzett kiegészítő orvosszakértői véleményt, az I.r. vádlottra vonatkozó elmeorvos-szakértői véleményt a Be.299.§.(1) bekezdése alapján, a II.r. vádlott által tanú 2-nek írt levelet pedig a Be.301.§.(1) bekezdése szerint nem tette a tárgyalás anyagává, de azokat bizonyítékként értékelte.

Eljárási szabályt sértett akkor is, amikor az I.r. vádlott által előterjesztett bizonyítási indítványokat végzéssel nem utasította el a Be.285.§.(2)(3) bekezdései alapján és ezt ítéletében sem indokolta, bár azt a Be.258.§.(3) bekezdés f/ pontja előírja.

Az I.r. vádlott a 46. és 51. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvek tanúsága szerint indítványozta tanú 3. tanúkénti kihallgatását a heroin-függőséggel kapcsolatos állapot igazolására, a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt folyamatban volt eljárás iratainak beszerzését arra vonatkozóan, hogy tanú 1. csak

egy orvosi igazolást vitt be a bíróságra, így nem lehetett alkalma őt megfigyelni, illetve a lakótelepről olyan személyek megidézését (név és cím nélkül) akik tanúsíthatják, hogy ő adott át területet heroin-árusításra.

Az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött, amikor ezeknek a bizonyítási indítványoknak nem adott helyt.

Az I.r. vádlott által előterjesztett bizonyítási indítvány - azon túl, hogy részben neveket és pontos címeket sem tartalmazott - azt célozta, hogy a II.r. vádlott, illetve a sértett és édesapja szavahihetősége megkérdőjeleződjön. Ezt azonban az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján körültekintően megvizsgálta, kellőképpen meg is indokolta, így ezek a bizonyítási indítványok alaptalanok.

A másodfokú eljárás során az I.r. vádlott által benyújtott beadvány pedig lényegében az eljárás során már előterjesztett érdemi védekezését ismétli meg.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálásához szükséges bizonyítékokat jórészt feltárta és azokat egyenként és összességükben is a logika szabályai szerint értékelte, mérlegelte. Döntően nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás azonban részben megalapozatlan a Be.351.§.(2) bekezdés b/ és d/ pontjai alapján, mert a tényállást hiányosan állapította meg, illetve megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

Ez a megalapozatlanság azonban részben az iratok tartalma, részben pedig a helyes ténybeli következtetés levonása útján a Be.352.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető volt.

A fentebb, eljárási szabálysértésként már jelzett okiratok felolvasásának elmaradása miatt az ítélet tábla az ügyet a Be.363.§.(2) bekezdés b/ pontja alapján tárgyalásra utalta, ahol felolvasta az alapeljárásban, a bírósági iratok 101. sorszáma alatt szereplő, szakértő 1. által adott orvosszakértői véleményt, a 155/l. sorszám alatt csatolt, a II.r. vádlott által tanú 2-nek írt levelet, és a 168. sorszám alatti elmeszakértői véleményt.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja:

- Az ítélet 3-4. oldalát - az I.r. vádlott előéletét illetően - az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki:

A Budai Központi Kerületi Bíróság 8.B.XI.1816/1994/40. számú ítéletével társtettesként elkövetett önbíráskodás bűntette miatt ítélte el. A másodfokon eljáró bíróság ügyszáma helyesen: 24.B.XI.7853/1997/7. A vádlottat 1 év közügyektől eltiltásra is ítélte a bíróság.

A vádlott ezt a büntetését 2002. szeptember 17. napján kezdte meg.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság az 5.B.1659/2000/20. számú ítéletével a vádlottat visszaesőként ítélte el, és a cselekmény elkövetése helyesen 2000. január 13.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 11.B.20690/2000/44. számú ítéletével társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt ítélte el.

A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 4. pont alatt feltüntetett ítéletének ügyszáma helyesen 3.B.XXI.1358/1999/167. az elítélésre 4 rb. - 3 esetben folytatólagosan - társtettesként, bünszövetségben, súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette, 4 rb. társtettesként - egy esetben folytatólagosan - elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette és 2 rb. csalás vétsége miatt került sor, és a szabadságvesztés mellett 5 év közügyektől eltiltásra is ítélték.

A Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság 6. pont alatt szereplő ítéletének ügyszáma helyesen 6.B.XVIII.480/2004/65., a másodfokú ítélet száma pedig 24.Bf.XVIII.8680/2006/5. Az elítélésre társtettesként, csoportosan elkövetett rablás büntette és közokirattal visszaélés vétsége miatt került sor. A fegyházbüntetés mellett 5 évre eltiltották a közügyek gyakorlásától, és kizárták a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből is.

A Fővárosi Bíróság a 7. pont alatti ítéletében társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette, kábítószerrel visszaélés vétsége, súlyos testi sértés büntettének kísérlete, és közokirat-hamisítás büntette miatt ítélte el. Vele szemben 7 év közügyektől eltiltást is kiszabott, továbbá elrendelte a 2. és a 3./ pontok alatti felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását is.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 14.B.26.138/2008/10. számú ítéletével, amely a Fővárosi Bíróság 26.Bf.9762/2008/2. számú végzése folytán 2008. november 20. napján emelkedett jogerőre, a 2. és a 3. pontok alatti elítéléseket összbüntetésbe foglalta és annak tartamát 1 év 2 hónap börtönben határozta meg. Megállapította azt is, hogy visszaesőnek minősül.

A fenti kiegészítésekre a rendelkezésre álló erkölcsi bizonyítvány a beszerzett ítéletkiadmányok, és előéleti iratok alapján került sor.

Az I.r. vádlott elmeállapotáról az e vádlottra vonatkozó személyi részt a következőkkel egészíti ki az OSZ.4344/2005. számú elmeorvos-szakértői vélemény alapján:

A vádlott sem a cselekmény elkövetésekor, sem pedig a vizsgálatkor nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, szellemi leépülésben, ami képtelenné tette, vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye következményeit felismerje, és a felismerésnek megfelelően cselekedjék.

Nevezetnél disszociális személyiségzavar állapítható meg feszültség, ingerlékenység, robbanékonyság, beilleszkedési és alkalmazkodási zavarok,

gyengült feszültségtűrő képesség, életvezetési egyenetlenség, fokozott énközpontúság tüneteivel. Ez a személyiségzavara beszámítási képességet korlátozó tényezőként nem értékelhető.

- Az elsőfokú ítélet 5. oldal 3. bekezdés 2 mondatát azzal egészíti ki, hogy az I.r. vádlott elhatározta, hogy emiatt a sértett anyagi javainak erőszakos megszerzésével elégtételt vesz.

- Az 5. oldal 4. bekezdés 2. mondatát kiegészíti azzal, hogy a sértettek lakásához hajtottak.

- Az 5. oldal utolsó bekezdéséből kirekeszti annak megállapítását, hogy a II.r. vádlott a lábát, az ajtó becsukásának megakadályozása céljából az ajtónyílásba betette volna, és így azt állapítja meg, hogy ... a sértett ezt látva az ajtót be akarta csukni, de az I. r. vádlott és a 2 török férfi a lakásba behatolt.

- A 6. oldal 2. bekezdését azzal egészíti ki, hogy az I.r. vádlott a rendszeresen magánál tartott késsel jobb oldalon, közepesenél kisebb erővel mellkason szúrta a sértettet, majd másodszor, közepesenél kisebb erővel szúrt, végül közepesen meghaladó erővel a sértettet bal oldalon hátba szúrta.

- A 6. oldal 4. bekezdését pontosítja azzal, hogy az I.r. vádlott és társai a sértett 50-100.000 Ft közötti készpénzét vették el. Ezzel összefüggésben a 6. oldal utolsó bekezdésében írt kárösszeg is módosításra szorul, mert az 380-430.000 Ft közötti érték volt.

A 6. oldal 9. bekezdését - a sértett sérülései vonatkozásában - pontosítja azzal, hogy a jobb mellkasfél sérülése, a bal lapocka-tájék és a bal könyökcsúcs feletti sérülés szúrt-metszett sérülés volt.

A bal lapocka-tájéki, mellüregbe hatoló szúrás eredményeként a tüdő bal felső lebenye sérült meg, melynek eredményeként a vér-és levegőgyülem mellett tüdőelégtlenség is kialakult.

A sértettet 2002. április 25-től május 17-ig ápolták a Sebészeti Intézetben.

- Az ítélet 6. oldal utolsó bekezdését kiegészíti azzal is, hogy a II.r. vádlott lakásán, a 2002. június 20. napján tartott házkutatás alkalmával megtalálták és lefoglalták a porcelánszobrot és a képet, mely tárgyakat a sértettnek 2002. október 21. napján visszaadtak.

Az így kiegészített és pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, és így a másodfokú eljárásban is irányadó volt a Be.351.§.(1) bekezdése, illetve a Be.352.§.(2) bekezdése alapján.

Az elsőfokú bíróság a szükséges részletességgel eleget tett az indokolási kötelezettségének. Ennek során számot adott arról, hogy mely bizonyítékot miért

fogadott el, illetve melyiket miért nem tartotta elfogadhatónak. Részletesen bemutatta a vádlotti védekezéseket és a tanúk vallomását.

Logikus indokát adta annak, hogy a tényállást az I.r. vádlott tagadásával szemben miért alapította elsődlegesen a sértett és a II.r. vádlott vallomására, valamint az igazságügyi orvosszakértői véleményre mint objektív bizonyítékra.

A sértett a nyomozás kezdetétől, az alap-és a megismételt eljárásban is - a lényegét tekintve - végig következetesen adta elő a történeteket, következetesen állította, hogy az I.r. vádlott volt az, aki őt háromszor is megszúrta a nála lévő késsel. Pontosan beszámolt arról is, hogy ezek a szúrások milyen testhelyzetben érték, milyen védekező mozdulatokat tett, és az eszközt is megjelölte. A sérülések keletkezési mechanizmusát az igazságügyi orvosszakértői vélemény mindenben alátámasztotta.

A sértett a cselekmény elkövetésének napjától kezdődően az I.r. vádlottat jelölte meg támadójaként.

A II.r. vádlott is következetesen vallotta, hogy az I.r. vádlottal járt a sértett lakásában, a bántalmazásról pedig maga az I.r. vádlott számolt be neki a cselekmény elkövetése után.

A II.r. vádlott vallomásának hiteltérdemlőségét más bizonyítékok is alátámasztották. Beszámolt arról is, hogy az I.r. vádlottól kapott pakett heroinért vállalta, hogy bejuttatja a sértetti lakásba. A kapott kábítószer pedig rögtön belőtte a karjába. Ezzel összefüggésben a sértett vallotta, hogy a II.r. vádlott olyan volt, mintha ittas lett volna, zavartnak látta.

A II.r. vádlott vallotta azt is, hogy a cselekmény elkövetése után hozzá került a szobor, és a kép. A lakásában tartott házkutatás során pedig lefoglalásra is került ez a két tárgy.

A II.r. vádlott arról is vallomást tett, hogy az I.r. vádlott lakásán a IV.r. vádlott előtt és őelőtte számolt be a bántalmazásról. A IV.r. vádlott másirányú védekezésével szemben a nyomozati iratok 341-347. oldalain lévő híváslisták és cellainformációk adatai pedig a II.r. vádlottnak ezt az állítását igazolták, mert ezen adatok alapján megállapítható, hogy akkor valóban az I.r. vádlott lakásán tartózkodtak.

Ezzel szemben az ún. alibi-tanúk, tanú 4. és tanú 5. vallomása csak annyiban egyezett meg, hogy 2002. április 25. napján délutántól hajnali 3-ig együtt voltak. Ezen túlmenően vallomásaik között több ellentmondás is mutatkozott. Tanú 4. úgy nyilatkozott, hogy „tanú 5 vezette végig az autót”, mert az I.r. vádlott félt az igazoltatástól, nem akart vezetni.

Tanú 5. szerint viszont az I.r. vádlott ment értük autóval, elvitte őket szoláriumba, majd elment a kocsival és később visszajött értük. Így mentek, és végig az I.r. vádlott vezetett.

Ez az ellentmondás az ítéletábra szerint is megkérdőjelezi a tanúk vallomásának hitelességét.

Helyes indokkal vetetett el az elsőfokú bíróság tanú 2. írásbeli tanúvallomását is, ezzel a másodfokú bíróság is egyetértett. A II.r. vádlott, amit tanú 2-nek írt, még utalást sem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a sértett és a II.r. vádlott összebeszéltek volna az I.r. vádlott terhére. Az I.r. vádlottnak ez a védekezése - túl

azon, amit az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában (10. oldal 6. bekezdése) ezzel kapcsolatban helyesen kifejtett - időbelileg sem fogadható el, hiszen a sértett már a kórházba szállításakor, illetve közvetlenül a beszállítása után, az I.r. vádlottat jelölte meg elkövetőként, így ennek az összebeszélésnek mindenképpen a cselekmény elkövetése előtt kellett volna megtörténnie, amit viszont kizár az a körülmény, hogy nem egy előre megtervezett támadásról volt szó.

Tényként megállapítható ugyanakkor, hogy a sértett vallomásaiban egyes kérdéseket illetően voltak ellentmondások, melyek értékelésével az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. Ilyen pl., hogy a szobor és a kép pontosan hogyan került a sértetthez, hogy a szúrások sorrendje hogyan is alakult.

Ezek a viszonylag lényegtelen ellentmondások azonban az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét alapvetően nem érintik, de az ellentmondások tisztázására, részben a II.r. vádlott távolléte miatt mód sem volt.

Utalva még az I.r. vádlott azon védekezésére, hogy őt tanú 1. nem ismerte fel, megállapítható, hogy a nyomozás során, a fényképes felismertetés alkalmával (nyom. ir. 145. oldal) részére bemutatott tablón az I.r. vádlott nem is szerepelt.

Az elsőfokú bíróság egyébként részletesen megindokolta, hogy miért fogadta el tanú 1. megváltoztatott vallomását. Csak megjegyzi az ítéletábra, hogy ebben a kérdésben egyébként is a sértett és a II.r. vádlott végig következetes vallomása volt a perdöntő.

Osztotta a másodfokú bíróság ugyanakkor a II.r. vádlott védőjének azt az észrevételét, hogy az a körülmény, hogy a II.r. vádlott az ajtó becsukásának megakadályozása céljából a lábát betette az ajtónyílásba, nem nyert minden kétséget kizáróan megállapítást. Erről a sértett a nyomozás során - holott háromszor is meghallgatták - egyáltalán nem tett említést, és ilyen nyilatkozat a II.r. vádlottnak a bíróság által is nagyjából elfogadott beismerő vallomásában sem szerepel. Erről a körülményről először az alapeljárásban tartott tárgyaláson (2005. május 4. napján) tett említést a sértett. Ilyen előadások mellett ennek a körülménynek a megállapítását az ítéletábra nem látta minden kétséget kizáróan bizonyítottnak, így ezt a tényállásból ki is rekesztette. Ennek a mellőzése nem változtat a bejutás egyébként megállapított erőszakos módján.

Nem osztotta az ítéletábra a II.r. vádlott védőjének azt az érvelését sem, hogy a II.r. vádlott nem tudta volna, hogy az I.r. vádlott erőszakos cselekményre készül. Ellentmond ennek az, hogy az I.r. vádlott őt kérte meg, hogy segítsen a lakásba bejutni, és amíg ő az ajtóhoz ment és bekopogott, addig az I.r. vádlott elrejtőzött.

Nem értett egyet az ítéletábra a II.r. védőjének a Btk.24. és 26.§-aira történt hivatkozásával sem.

A Btk.24.§. alkalmazása szóba sem kerülhet, hiszen a Btk.25.§. egyértelműen kimondja, hogy a 24.§. rendelkezései nem alkalmazhatók arra, aki a cselekményt önhibájából eredő ittas vagy bódult állapotban követi el.

A Btk.26.§. alkalmazása sem merülhetett fel, mert az elsőfokú bíróság ebben körben kellően megindokolta (ítélet 11. oldal 2. bekezdése), hogy a II.r. vádlott ezzel kapcsolatos módosított vallomását miért nem látta elfogadhatónak.

A megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen vont le következtetést az elsőfokú bíróság az I.r. és a II.r. vádlottak bűnösségére, és a cselekményeiket is helyesen minősítette.

Szükségesnek látta ugyanakkor az ítélőtábla a Btk.2.§-ának felhívását és a jogi indokolás pontosítását.

A jogi indokolásból mellőzi annak megállapítását, hogy az I.r. vádlott szándéka a sértett értékeinek megszerzésére a bántalmazás közben is kialakulhatott. Amikor az I.r. vádlott és két ismeretlen társa bejutott a sértett lakásába, azonnal elkezdtek az értékeket magukhoz venni, összegyűjteni, ez pedig arra utal, hogy ebben már korábban megállapodtak.

A kiegészített tényállás alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott szándéka eredendően az anyagi javak erőszakos megszerzésére irányult.

Ami pedig a cselekménye élet elleni cselekménykénti minősítését illeti, az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által e körben írt indokok mellett rámutat arra is, hogy a sértett testtájékokból, a szúrások számából, fokozódó erejéből és a kitartó szándékból egyértelműen emberölési szándékra lehet következtetni.

A II.r. vádlott tekintetében is egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak azzal a következtetésével, hogy a körülményekből azt mindenképpen látnia kellett, hogy erőszakos vagyon elleni cselekményhez nyújt szándékosan segítséget, így az ő vonatkozásában is törvényes a cselekmény jogi minősítése.

Az elsőfokú bíróság jórészt helyesen ismerte fel és kellő súllyal értékelte a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket.

A súlyosító körülmények között az I.r. vádlottnál helyesen azt kell értékelni, hogy két felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt követte el a cselekményét. További enyhítő körülmény ugyanakkor az esetében az eshetőleges szándék, és betegsége.

Mellőzni kell viszont a kiskorú gyermekekről való gondoskodást, hiszen azt valójában nem teljesíti.

A II.r. vádlottnál további enyhítő körülményként kell értékelni a bűnsegédi magatartását.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre is tekintettel az elsőfokú bíróság által az I.r. és a II.r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetés megfelel a belső arányosság követelményeinek, arányban áll a vádlottak által elkövetett cselekmények tárgyi súlyával és társadalomra veszélyességével, valamint a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnösségük fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel. A kiszabott büntetéseknek sem a lényeges súlyosítását, sem pedig azoknak lényeges enyhítését nem látta indokoltnak a másodfokú bíróság.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az I.r. és a II.r. vádlottak feltételes szabadságra bocsátásával kapcsolatban.

Az I.r. vádlott a Btk.47.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján nem bocsátható feltételes szabadságra, mivel az előéletében 1. pont alatt megjelölt szabadságvesztés végrehajtását rajta csak 2002. szeptember 17. napján vették fogamatba, tehát azt a cselekmény elkövetésekor még nem hajtották végre.

A feltételes szabadságra bocsátásból kizárást az elsőfokú bíróságnak az ítélete rendelkező részében ki kellett volna mondania. Ezt az ítélőtábla pótolta.

A II.r. vádlott a szabadságvesztés büntetéséből a Btk.47.§.(2) bekezdés I. fordulata értelmében a büntetése legalább négyötöd részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Továbbmenően észlelte az ítélőtábla azt is, hogy helytelenül rendelkezett az elsőfokú bíróság a bűnügyi költség viselése tárgyában is.

Ennek az volt az oka, hogy az alapeljárásban számos esetben megállapított úgy költségeket az eljáró bíróság, hogy azokat a költségjegyzékbe nem jegyezte be, illetve volt olyan bejegyzett költség is, amiről az iratok alapján sem lehetett megállapítani, hogy az mi miatt merült fel, és kinek lett kiutalva. Ilyen költség volt a költségjegyzék 9. tétele alatt szereplő 51.000 Ft. Mivel ennek a jogalapját egyáltalán nem lehetett megállapítani, így a viseléséről sem lehetett dönten.

Az alapeljárásban, az elsőfokú bírósági tárgyaláson felmerült és kiutalt, de a költségjegyzékbe be nem jegyzett költségek a következők:

- 70. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv (2004. szeptember 2. tárgyalás) - az I.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 1.500 Ft, a III.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 1.875 Ft, tanú 5. tanú útiköltségeként 1.875 Ft.

Az I.r. vádlott kirendelt védőjének díja és tanú 5. tanú útiköltsége az I.r. vádlottat, a III.r. vádlott kirendelt védőjének díja pedig - felmentése miatt - az államot terheli.

- 91. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv (2004. november 16. tárgyalás) - az I.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 7.500 Ft, a II.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 3.750 Ft, a III.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 7.500 Ft, tanú 5. tanú útiköltségeként 6.000 Ft.

Az I.r. vádlott kirendelt védőjének díja és tanú 5. tanú útiköltsége az I.r. vádlottat, a II.r. vádlott kirendelt védőjének díja a II.r. vádlottat, a III.r. vádlott kirendelt védőjének díja - felmentése miatt - az államot terheli.

- 136. sorszám alatt, a vádirat fordításának díjaként 64.000 Ft, ami az államot terheli.

- 143. sorszám alatt a másodfokú végzés és az ügyészi indítvány fordításának díjaként 37.125 Ft, ami szintén az államot terheli.

- 156. sorszám alatt a másodfokú végzés és az ügyészi indítvány fordításának díjaként 13.625 Ft, ami az államot terheli.

- 179. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv (2005. november 25. tárgyalás) - az I.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 7.500 Ft, a II.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 7.500 Ft, a III.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként 7.500 Ft, tolmácsdíjként 47.500 Ft.

Az I.r. vádlott kirendelt védőjének díját az I.r. vádlott, a II.r. vádlott kirendelt védőjének díját a II.r. vádlott, a III.r. vádlott kirendelt védőjének díját - a felmentése miatt - és a tolmácsdíjat az állam viseli.

Ezeket a költségeket tehát az alapeljárásban felmerült költségekhez hozzá kellett számítani.

Ennek megfelelően az I.r. vádlottat terhelően az alapeljárásban - a nyomozás, illetve az elsőfokú bírósági eljárás során - összesen 116.721 Ft, a II.r. vádlottat terhelően 50.546 Ft, a IV.r. vádlottat terhelően 8.260 Ft bünyügyi költség merült fel.

Az államot terhelte a felmentett a III.r. vádlott tekintetében felmerült 68.010 Ft, az V.r. vádlottat érintően a nyomozás során beszerzett orvosszakértői vélemény (költségjegyzék 2. tétele), illetve a tárgyszakértői vélemény (költségjegyzék 3. tétele) ráeső részén túlmenően valamennyi fordítási és tolmácsolási díj.

Ezen túlmenően a Be.403.§.(5) bekezdése értelmében szintén az állam viseli a korábbi másodfokú eljárás során felmerült 176.700 Ft bünyügyi költséget, és a megismételt elsőfokú eljárásban felmerült 474.940 Ft bünyügyi költséget.

Összegezve: a nyomozás során, az alapeljárásban első- és másodfokon, valamint a megismételt elsőfokú eljárásban összesen 1.424.634 Ft bünyügyi költség merült fel. Ebből a költségből az I.r. vádlottat 116.721 Ft, a II.r. vádlottat 50.546 Ft, a IV.r. vádlottat 8.260 Ft bünyügyi költség viselésére kellett volna helyesen kötelezni. A fennmaradó 1.249.108 Ft bünyügyi költségről pedig azt kellett volna megállapítani, hogy azt az állam viseli.

A fentiek alapján a bünyügyi költség viseléséről szóló elsőbírói rendelkezést is meg kellett változtatni.

Figyelemmel arra, hogy a IV.r. vádlott tekintetében az elsőfokú íráság ítélete jogerőre emelkedett, viszont az őt terhelő bünyügyi költség összege sem helytálló, ezért az ítélőtábla arra hívta fel az elsőfokú bíróságot, hogy a IV.r. vádlott esetében folytasson le a Be.578.§. (1) bekezdése alapján különleges eljárást.

Tekintettel a fentiekre az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság 1.B.1228/2006/88. számú ítéletét a Be.372.§.(2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybehagyta.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletének bevezető részében tárgyalási napként tüntette fel 2008. december 16. napját is, holott ezen a napon érdemi tárgyalást nem tartott, így ezt mellőzni kellett a bevezető részből.

A Be.381.§.(1) bekezdése, és a Be.338.§.(1) bekezdése alapján kötelezte az I.r. vádlottat a másodfokú eljárásban a kirendelt védőjének díjaként felmerült bűnügyi költség viselésére.

**Budapest**, a 2009. év december hó 02. napján

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.***  
a tanács elnöke

***Dr. Magócsi István sk.***  
előadó bíró

***Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk***  
bíró

A Fővárosi Bíróság 1.B.1228/2006/88. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 5.Bf.124/2009/17. számú ítéletében írt változtatással 2009. december 2. napján az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és végrehajtható.

**Budapest**, a 2009. év december hó 02. napján

***Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.***  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:  
Pécsi Orsolya  
bírószági ügyintéző